

Krisztus beszéde lakozzék bennetek gazdagon

Radu Gavriluț, 2019. február 10.

János 16,13-15: „de amikor eljön az, aki az igazság Szelleme, elvezet majd titeket minden igazságra. Mert nem magától szól, hanem azokat szólja, amiket hall, és a bekövetkezendőket kijelenti nektek. Ő engem dicsőít majd, mert az enyémből vesz, és kijelenti nektek. Mindaz, ami az Atyáé, az enyém, azért mondtam, hogy az enyémből vesz, és kijelenti nektek.”

Kolossé 3,4-16: „Amikor Krisztus, a mi életünk megjelenik, akkor majd vele együtt ti is megjelentek dicsőségben. Öljétek meg azért földi tagjaitokat: a paráznaságot, tisztátalanságot, bűnös szenvedélyt, gonosz kívánságot és a telhetetlenséget, amely bálványimádás. Ezek miatt jön el az Isten haragja. Ti is ezt műveltétek, amikor ezekben éltetek. Most azonban vessétek el magatoktól mindezt: a haragot, az indulatot, a gonoszságot, a káromkodást és szátokból a mocskos beszédet. Ne hazudjatok egymás ellen, hiszen levetkőztétek az ó embert a szokásaival együtt, és felöltöztétek az újat, aki teremtője képmása szerinti ismeretre újult meg.

Itt már nincs többé görög és zsidó, körülmetélés és körülmetéletlenség, barbár, szkíta, szolga és szabad, hanem minden és mindenkiben Krisztus. Öltsetek magatokra azért – mint Isten választottai, szentek és szeretettek – könyörületes szívet, jóságosságot, alázatosságot, szelídséget, türelmet, elszenvedve egymást és kölcsönösen megbocsátva egymásnak, ha valakinek valaki ellen panasza volna – amint Krisztus is megbocsátott nektek, ti is úgy tegyetek. Mindezek fölé pedig öltsetek fel a szeretetet, amely a tökéletesség köteléke. És a Krisztus békessége uralkodjék szívetekben, amelyre elhívatatok egy testben, és háládatosak legyetek. Krisztus beszéde lakozzék bennetek gazdagon, minden bölcsességgel tanítsátok és intsétek egymást zsoltárokkal, dicséretekkel, szellemi énekekkel. Szívetekben hálaadással énekeljétek az Úrnak!”

Hogyan valósul meg az a dolog, hogy mikor eljön a Szellem, akkor vesz abból, ami az enyém és megjelenti nektek? Miután itt leírja mindezeket a dolgokat, nagyon érdekes az az igevers, ami a végére marad, a 16. vers: „a Krisztusnak beszéde lakozzék ti bennetek gazdagon.” Hogyan valósulhat meg ez a dolog? Mi ismerjük a negatív oldalát ennek: Tudjuk mit jelent a paráznaság, a tisztátalanság, tudjuk néha mit jelent a fösvénység, a falánkság, ami bálványimádás. Ezeket tudjuk, és keressük azt, hogy levetkőzzük ezeket. És valóban ezt tesszük. Látunk egy bűnt, látjuk, hogy valamit nem jól tettünk, jövünk, és megalázzuk magunkat az Úr előtt, sajnálkozunk a bűn miatt, de ez nem azt jelenti, hogy a Szent Szellem már vett valamit Krisztusból és kijelentette nekünk. Ez a problémának csak a negatív oldala. És melyik a pozitív oldala? Ahogy már sokszor mondtam, a Szent Szellem – ezért a vigasztaló munkája ez – az igék sokaságából, amelyek itt le vannak írva, néha egyet élővé tesz a mi számunkra. Ez a mi igénk.

Hogyan tudjuk mi felöltözni Krisztust? Én szeretném Krisztust felöltözni. De testvérek, ha például egy körülményes ember mellett élsz, aki talán a legkörülményesebb ember a világon a te számodra, sokat szenvedsz amiatt, hogy nem tudsz szeretetet mutatni. Valahányszor ezzel a személlyel kapcsolatba kerülsz, ingerült leszel, zaklatott, és sehogysz sem tudsz szeretetet mutatni iránta. Ez a krízis addig mélyül, míg rá nem jössz, hogy neked Krisztusra van szükséged, aki a türelem. És mikor ezt meglátod, a Szent Szellem azt mondja: Krisztus a türelem. És az az ige, amit hallottál, a tied lesz, és az az ige az egyetlen, ami által szolgálhatsz másoknak – azzal, amit ez az ige munkált a te életedben. Beszélhetsz, mondhatod sok mindent, készíthetsz nagyon szép prédikációt, de ezeknek nem lesz semmilyen hatásuk, ha ez nem egy olyan igén alapul, amit Ő oltott a szívedbe.

Nézzétek, mit mond Pál a Róma 15,18-19-ben: „mert nem merek szólni semmiről, amit nem Krisztus cselekedett volna általam a pogányoknak engedelmességére, szóval és tettel, jelek és csodák ereje által, az Isten Szellemének ereje által, úgyanynyira, hogy én Jeruzsálemtől Illyriáig betöltöttem a Krisztus evangéliumát” (bőséggel).

1János 1,1-3: „Ami kezdettől fogva volt, amit hallottunk, amit szemünkkel láttunk, amit szemléltünk és kezünkkel érintettünk az életnek ígéjéről – az élet megjelent, láttuk, tanúbizonyságot teszünk róla, és hirdetjük nektek az örök életet, amely az Atyánál volt, és megjelent nekünk –, amit hallottunk és láttunk, hirdetjük nektek, hogy nektek is közösségetek legyen velünk, és pedig a mi közösségünk az Atyával és az Ő Fiával, Jézus Krisztussal.”

Azután itt, a Kolossé levélben először a negatív oldalról szól, a 8-9. versben: „most pedig vessétek el magatoktól ti is mindazokat, haragot, fölgerjedést, gonoszságot és szátokból a káromkodást és gyalázatos beszédet. Ne hazudjatok egymás ellen, mivelhogy levetkeztétek amaz ó embert az ő cselekedeteivel együtt”. Azután a pozitív oldal, 12-14. vers: „öltözzétek föl azért mint az Istennek választottai, szentek és szeretettek, könyörületes szívet, jóságosságot, alázatosságot, szelídséget, hosszútűrést. Elszenvedvén egymást és megbocsátván kölcsönösen egymásnak, ha valakinek valaki ellen valami panasza volna, miképpen a Krisztus is megbocsátott néktek, akképpen ti is. Mindezeknek fölédre pedig öltözzétek föl a szeretetet, mint amely a tökéletességnek kötele.” Tehát ez a pozitív oldal. És ahogy már mondtam, nagyon sok krízisre van szükség, reménytelen helyzetekre, hogy időnként megtapasztaljuk ezt az ígét, amely élet, amelyet a Szent Szellem élővé tesz a számunkra.

Tehát minden nehéz helyzet, minden krízis, minden személy, minden körülmény, minden, ami körülvesz bennünket, tönkre fog tenni, ha nem tanulunk meg az Úrhoz jönni. És akkor az Úr ad egy ígét, ami a sajátunk lesz, és ez az ige elkezd gyökeret verni a szívében és kihajt. Ez a magvető példázata. A magvető példázata egyáltalán nem a kezdeti megváltásra utal, hanem a termésre. Ez a létező legnagyobb csoda, hogy hogyan tud ez az elvetett ige testté lenni bennünk. Mikor az ige azt mondja: öltözzétek fel a Krisztust – mi ilyen módon tudjuk felöltözni és nem másként. Ez valami, ami tapasztalati dolog. Egyrészt ez a folyamat elkezdődött akkor, amikor újjá születtünk, de másrészt ez a folyamat folytatódik, és azok a helyzetek, amelyekben naponta élünk, mutatják meg, hogy fel kell öltöznünk a Krisztust. Mi nem siránkozhatunk a helyzetek miatt: jaj, milyen kellemetlen helyzetek ezek,

jaj, hová jutottunk, jaj nekem, mi történik velem, és siránkozom és a sebeimet nyaldosom, mert nehéz sorsom van. Az Úr hagyta ezeket, Ő adja a sebet, és Ő az, aki meg is gyógyítja. De bele akar vinni ezekben a helyzetekbe. Ha ilyen helyzetek jönnek az életünkbe, nézzünk az Úrra, és Ő irgalommal teljes, szól hozzánk, úgy ahogy Ábrahámnak szólt egy-egy alkalommal, és ez őt megerősítette. Szólt hozzá, és ezek az igék létté lettek benne, és hordozták őt az utazása során, és minden nehéz helyzetben az Úrra tudott nézni.

Kolossé 1,3-8: „Hálát adunk az Istennek és a mi Urunk Jézus Krisztus Atyjának, mindenkor ti értetek könnyörogvén, mivelhogy hallottuk a ti hiteteket a Krisztus Jézusban, és a szeretetet, amellyel minden szentekhez vagytok, a mennyekben néktek eltett reménységért, amelyet már előbb hallottatok az igazság beszédében, mely az evangélium. Mely eljutott hozzátok, miképpen az egész világra is, és gyümölcsöt terem, úgy mint bennetek is a naptól fogva, melyen hallottátok és megismertétek az Istennek kegyelmét igazán. Úgy, ahogy tanultátok is Epafrástól, a mi szerelmes szolgatársunktól, ki hív szolgája ti érettetek a Krisztusnak. Aki meg is jelentette nékünk a ti Szellemben való szereteteket.” És természetesen nem ez a vége. 9. vers: „azért mi is, amely naptól fogva ezeket hallottuk, nem szűnünk meg érettetek imádkozni, és kérni, hogy betöltessetek az Isten akaratának megismerésével minden szellemi bölcsességben és értelemben”.

Sokszor úgy gondoljuk: én elégedett vagyok azzal, amit elértem. Most nem magamról beszélek, de lehet, hogy valaki közülünk azt mondja: itt vagyok én, itt van a feleségem, itt van az összes gyermekem a gyülekezetben, növekednek, látom őket, ahogyan fejlődnek, és én nagyon elégedett vagyok. És lehet, hogy ez az ember megelégszik ezzel, amire eljutott. De Pál az utolsó éveiben, mikor már börtönben volt, azt mondta: „hogy megismerjem Őt, a feltámadásának erejét, az Ő szenvedéseiben való részesülésemet, hasonlónak lévén az ő halálához. Futok a cél felé.” Mikor akarsz megállni Pál? Szeretnék én is ilyen lenni! Nem szeretnék megelégedni azzal, amit elértem, és ezért, mikor ezeket az igéket olvasom, elgondolkozom.

Efézus 3,14-20: „Ezokáért meghajtom térdeimet a mi Urunk Jézus Krisztusnak Atyja előtt, akiről neveztetik minden nemzetség mennyen és földön, hogy adja meg néktek az Ő dicsősége gazdagságáért, hogy hatalmasan megerősödjete az Ő Szelleme által a belső emberben, hogy lakozzék a Krisztus a hit által a ti szívetekben. A szeretetben meggyökerezvén és alapot vevén, hogy megérthessétek minden szentekkel egybe, mi a szélessége és hosszúsága és mélysége és magassága az Isten jóvoltának. És megismerjétek a Krisztusnak minden ismeretet felülhaladó szeretetét, hogy ekképen beteljesedjete az Istennek egész teljességéig. Annak pedig, aki véghetetlen bőséggel mindeneket megcselekedhetik, feljebb hogynem mint kérjük vagy elgondoljuk, a mi bennünk munkálkodó erő(mértéke) szerint.”

„Megtethez mindent feljebb, mint ahogy kérjük.” Elgondolkoztam ezen, hogy miért így van írva? Mert lehet, hogy én úgy gondolkozom: Uram, én szeretnék győzedelmeskedni ezekben a megpróbáltatásokban, imádkozom ezekért a helyzetekért, de Ő azt mondja: feljebb, mint ahogy kérjük, vagy elgondoljuk. Természetes, hogy Ő többet tehet, mint amit mi el tudunk gondolni. Mi

megelégszünk kicsi dolgokkal. Ha a gyermeked megtér az Úrhoz elégedett leszel? Természetes, hogy elégedett lennél, de nem kellene nagyon elégedettnek lenned, mert van ennél sokkal több. Az Ő örökkévaló terve, amit készített a számunkra.

Utolsó vers, amit elolvasok, a 2Thesszalonia 1,11-12: „mivégből imádkozunk is mindenkor ti érettetek, hogy a mi Istenünk méltóknak tartson titeket az elhívásra, és töltsön be titeket a jóban való teljes gyönyörűséggel, és a hitnek hathatós munkálásával. Hogy dicsőíttessék meg a mi Urunk Jézus Krisztusnak neve ti bennetek, és ti is ő benne, a mi Istenünknek és az Úr Jézus Krisztusnak kegyelme szerint.”

Szeretem ezt az igeverset. Tehát nem arról van szó, hogy minden jóakarató kívánság és minden hitből fakadó munka – mintha arról lenne szó, hogy egy testvérnek olyan kívánsága van, hogy segítsen egy asszonyon, hogy az tudjon venni élelmet, és most így imádkozik: „Uram, adj te jóindulatú vágyat, hogy a boltban segítsek azoknak, akiknek nincs pénzük.” Nem erről van szó. Mikor az Ő teljes munkájáról van szó, itt az Ő tervéről van szó, a hitnek munkájáról; itt többször is mondja: a hit, amely állandóan növekedik. Nem a kezdeti hit a megváltással kapcsolatosan, hanem az azt követő hit, amely segít, hogy megértsük, mi Isten terve. „Ezért imádkozunk szüntelen érettetek, hogy Isten méltóknak találjon titeket, és betöltse bennetek” – mert ez Krisztusban már teljes – de bennünk milyen mértékben? „Hogy Krisztus Jézusnak neve magasztaltassék bennetek és ti is Ő benne, Istennek és az Úr Jézus Krisztusnak kegyelme (gazdagsága) szerint.”

Testvérek, azt akarom mondani: Istennek beszéde lakozzék bőségesen bennünk. Isten igéjét megtanulni és észben tartani. A gyerekeket kicsi kortól tanítani kell, hogy ismerjék az igét és igeverseket tanuljanak meg. Hogy megtanuljanak ne csak olvasni, hanem a fiatalok, akik még képesek megjegyezni igeverseket, nekik kell kívülről tudniuk ezeket. És akkor eljön az az idő, amikor egy krízishelyzetben, amelybe az Úr vezet bele, meg tudod hallani azt az igét az Úrtól. Ahogy Lance Lambert mondja, egy asszony, aki nagyon elkeseredett állapotban volt, mikor a férje meghalt, hallott egy igét: az én békeségemet hagyom nektek. És mikor ő ezt az igét meghallotta, ez az egész életét megváltoztatta. A falra kirakta ezt az igeverset, és visszaemlékezett azokra a helyzetekre, mikor az Úr elcsendesítette a viharokat az életében.

Tehát ez az élő ige, ez az a mag, amelyet egy-egy alkalommal a Szent Szellem vesz, és azt akarja, hogy ez meggyökerezzen a szívünkben, hogy ott felnövekedjen és termést hozzon, és tulajdonképpen ezt jelenti felöltözni Krisztust. Ez Krisztus. Mi nem tudunk a saját eszünkkel felfogni bizonyos dolgokat, hanem egyszerűen az élő ige, amelyet vesz a Szent Szellem és közöl velünk, melyet rhémának nevezünk, ez az ige hordoz, fenntart bennünket a nehéz helyzetekben. Tehát ha ilyen helyzetekben vagyunk, ne legyünk reményvesztettek, hanem nézzünk Arra, aki képes elvégezni ezt a munkát a mi életünkben, hogy ez az ige beérjen és termést hozzon. Ámen.